

■ Son zamanlarda ülkemizde artan kadın cinayetleri ve kadına şiddet sebebiyle Giresun Barosu Kadın Hakları Komisyonu üyesi Avukat Tuğba Acar kadına yönelik şiddet ve mücadele ile ilgili açıklamalarda bulundu. ► 3'te

■ Türkiye'de yaklaşık yedi ay önce Rusya-Arabistan ortaklığı ile yayın hayatına başlayan Independent Türkçe özgün, çok sesli ve doğru habercilik anlayışı ile internet haberciliğine yeni bir soluk getiriyor. ► 6'da

■ Kararlı bir adam, adı Bilal Köyden... Kendi imkânlarıyla yaptığı baskı makinesiyle bir gazete yayınlamaya başladı ve 25 yıl okuyucularla buluştu. Güzelordu gazetesi, Türk basın tarihinde azmin ve çabanın simgesi haline geldi. ► 8'de

PERSPEKTİF

Tirebolu İletişim Fakültesi Uygulama Gazetesi

Mart 2020 Sayı: 1

Rektör Prof. Dr. Yılmaz Can, Kaliteye ve Çalışma Barışına Vurgu Yaptı

Giresun Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Yılmaz Can ile üniversitemizin durumu ve geleceği hakkında bir görüşme gerçekleştirdik. Hem öğrencilerin hem de akademik ve idari personelinin en merak ettiği soruları kendisine sorduk. Neydi Giresun Üniversitesi'ne dair hayalleri, planları ve duyguları... İşte, kendi sözleriyle Sayın Rektörümüzün Giresun Üniversitesi'nde hayata geçirmek istedikleri...

Tirebolu İletişim Fakültesi hakkındaki düşüncelerini de kendilerine sorduğumuzda İletişim fakültelerinin her zaman öncelikli fakülteler arasında olduğunu belirten Prof. Dr. Yılmaz Can, "Bu fakültelerin bulunduğu yerlerin önemli merkezler olması gerekir. Bu nedenle dezavantajlı bir konumdayız. İletişim fakülteleri daha geniş, büyük ve sosyal hayatın canlı olduğu yerlerde daha güçlü olur. Biz bu dezavantajı bilerek yol alırsak daha iyi yerlere gelebiliriz. Bu durumu

ortadan kaldırmak için Giresun Merkezle, Tirebolu İletişim Fakültesinin bağlarını güçlendirmemiz gerekir. Bu bağlamda fakültenin bir ayağı merkezde olmalı. İş birliği içerisinde olmazsak eksik kalırız. Bu durum istemediğimiz bir şeydir. Konusu insan olan fakültelerin kalabalık yerlerde olması gerekir ki daha çok gelişsin ve ilerlesin" sözleriyle ileriye dönük planlarını dile getirmiştir.

► 5'te

Kuruluşundan Bugüne Giresun Üniversitesi

17 Mart 2006 yılında kurulan Giresun Üniversitesi bu yıl 14. yıl dönümünü kutluyor. Giresun Üniversitesi yeni bir üniversite olarak bilinse de aslında bünyesindeki bazı birimlerin geçmişi çok eskiye dayanmaktadır.

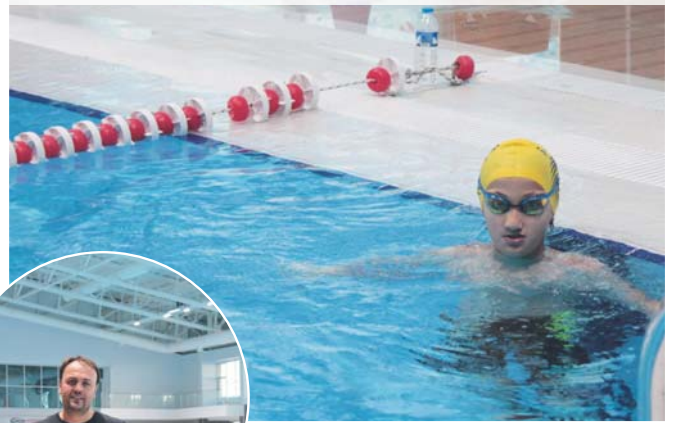
Giresun Üniversitesi, 2809 sayılı Yüksek Öğretim Teşkilat Kanunu'na, 01. 03. 2006 tarihinde ve 5467 sayılı Kanun ile eklenen 65. Madde ile kurulmuştur. Bu kanunla, Karadeniz Teknik Üniversitesi'ne bağlı Eğitim Fakültesi, Fen Edebiyat Fakültesi, İktisadi ve İdarî Bilimler Fakültesi, Giresun Meslek Yüksek Okulu, Tirebolu Meslek Yüksek Okulu, Sağlık Yüksekokulu ile Cumhu-

riyet Üniversitesi'ne bağlı Alucra Meslek Yüksek Okulu ve Şebinkarahisar Meslek Yüksek Okulu Giresun Üniversitesi'ne bağlanmıştır. Fen Bilimleri Enstitüsü ile Sosyal Bilimler Enstitüsü de bu süreçte kurulmuştur.

Giresun Üniversitesi'ne bağlanan Eğitim Fakültesi'nin temeli, 1962 yılında kurulan üç yıllık Kız Öğretmen Okulu'na dayanmaktadır. Söz konusu okul bu tarihten

sonra değişik isim ve statülerde faaliyetlerini sürdürmüştür. Aynı zamanda Fen Edebiyat Fakültesi 1998 yılında, İktisadi ve İdarî Bilimler Fakültesi 2003 yılında kurulmuş, sonra da bu okullar Giresun Üniversitesi'ne bağlanmıştır. Aynı şekilde Sağlık Yüksekokulu 1992-1993 eğitim öğretim yılında faaliyete başlamış, 2006 yılında da Giresun Üniversitesi'ne bağlanmıştır. ► 4'te

Yüzerek engelleri aştı ve azmiyle başarıyı yakaladı

Doğuştan yürüme engelli Aslan Yaman. Ancak parmakları üzerinde yürüyerek geldiği yüzme havuzunda başarılı bir yüzücü. Büyük çabalarla ayakları üzerinde yürümeye başlamasıyla birlikte müsabakalarda derece ve birçok başarıya kavuştu. Aslan'ın havuz mucizesi ve azmi bununla sınırlı değil. Bir de tüm bu başarılarının ardından Yüzme Milli Takım'ında yerini almayı başardı. ► 6'da

Altın Yumruk: Nazmiye TATAR

Gençler Dünya Kick Boks ve Avrupa Bayanlar Boks şampiyonlukları bulunan Nazmiye Tatar başarı öyküsünü Perspektif'e anlattı.

Kick boksa küçüklükten beri merak olduğunu söyleyen Tatar, lisanslı olarak masa tenisi, futbol, yüzme gibi pek çok spor dalıyla ilgilendiğini ancak küçüklükten beri dövüş sporlarına olan merakıyla birlikte kendisini kick boksta bulduğunu söyledi. Millî sporcu unvanı

almanın hedeflerine ulaşmada önemli bir basamak olduğunun farkında olan Tatar liseden beri hayalini kurduğu Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde eğitim hayatına başladı. Müsabakalara katıldığı ilk sene hem boksta hem de kick boksta millî sporcu olmayı başaran Nazmiye Tatar birçok başarıya imza attığı kariyerinde emin adımlarla ilerlemeye devam ediyor. ► 2' de

Hoşlantı, sevgi, aşk, ilgi, hoşgörü... Hissettiğimiz bu duygular hiçbir elin bedenimize ve ruhumuza uzanmasına asla hak olamaz. Hiçbir zaman! Hadi düşünelim biraz. Her yaşta herkesin hayatının bir döneminde mutlaka uğradığı flört şiddeti...

► 3'te

Altın Yumruk: Nazmiye TATAR

Gençler Dünya Kick Boks ve Avrupa Bayanlar Boks şampiyonlukları bulunan Nazmiye Tatar başarı öyküsünü Perspektif'e anlattı.

Kick boksa küçüklükten beri merakı olduğunu söyleyen Tatar, lisanslı olarak masa tenisi, futbol, yüzme gibi pek çok spor dalıyla ilgilendiğini ancak küçüklükten beri dövüş sporlarına olan merakıyla birlikte kendisini kick boksta bulduğunu söyledi. Milli sporcu unvanı almanın hedeflerine ulaşmada önemli bir basamak olduğunu farkında olan Tatar liseden beri hayalini kurduğu Mar-mara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesin'de eğitim hayatına başladı. Müsabakalara katıldığı ilk sene hem boksta hem de kick boksta milli sporcu olmayı başaran Nazmiye Tatar birçok başarıya imza attığı kariyerinde emin adımlarla ilerlemeye devam etti.

En özel an; Dünya Şampiyonluğu

İlk müsabakasına 48 kilogramda başarılar ile sikletini 52 kilograma yonluğu elde etti. Kendisi yunca yaşadığı ol-

çıkın Tatar kazandı. Ulaştığı dünya şampiyonluğunu spor hayatı boyunca birçok anın unutulmaz olduğunu ama en özel anının dünya şampiyonluğu olduğunu dile getiren Tatar, "Müsabakalara katıldığım ilk sene ilk defa milli sporcu oldum ve yurt dışına çıktım. Müsabakalar İtalya'da gerçekleşti. Zaten İtalya'yı gezip görmeyi çok istiyordum. Bu isteğimin yanı sıra ilk dünya şampiyonluğumun İtalya'da olması beni ayrıca mutlu etti. Bu müsabakada en çok zorlandığım Portekizli rakibimdi. Onu yenip birinci olmamın ardından İstiklal Marşımızın okunması beni çok onurlandırdı. Ayrıca ülkeme altın madalya ve kupa kazandırmanın gururunu yaşadım" dedi. Dünya şampiyonluğundan ardından yer aldığı profesyonel turnu-

valarda da adından sıkça söz ettirmeyi başardı.

Marmara Üniversitesi Spor Bölümleri Fakültesinde Spor Yöneticiliği bölümü okuyan milli sporcu bir yandan kendini yetiştirirken diğer yandan da öğrenci yetiştiriyor. Yoğun çalışma temposu yorucu olsa da bu işi severek yaptığının altını çizen Tatar, genç sporcular için rol model olmanın kendisini mutlu ettiğini belirtiyor. İstanbul'da down sendromlu çocukların eğitim masraflarına yardımcı olmak için düzenlenen organizasyonda İranlı rakibini üstün bir şekilde mağlup ederek şampiyon olan milli sporcu böylece Türkiye'de profesyonel olarak altın kemer alan ilk ve tek kadın kick boksör olmayı başardı. İkinci kez dünya şampiyonu olmanın gururunu yaşayan Tatar, kendisini seçilmiş bir kişi gibi hissettiğini ve bu duygunun kelimelerle ifade edilemeyecek kadar farklı olduğunu belirtti.

Pek çok şampiyonluğa imza atan Nazmiye Tatar'a geleceğe yönelik planlarını sorduğumuzda ise, "En büyük hedefim dünya şampiyonu olmaktır. Bu gerçekleşikten sonra kendim gibi dünya şampiyonu öğrenciler yetiştirmek istiyorum. Bunun için şimdiden çalışmalara başladım" cevabını verdi. Tatar, gençlerin kötü alışkanlıklardan uzak durması için spora yönelebileceklerini vurgularken kadınların da kendilerini savunması adına bu tür spor dallarını tercih edebileceklerini vurguladı.

Haber: Cansu TATAR

Karadeniz'in Tek Kadın FIFA Kokartlı Hakemi Giresun'da

Karadeniz Bölgesinde adını duyurmayı başaran tek kadın hakem Mürvet Yavuztürk bayrağımızı gururla taşımaya devam ediyor.

Türkiye'de futbol adına Karadeniz'in tek Türk kadın hakemi ve aynı zamanda eski futbolcu Mürvet Yavuztürk, futbol camiasında çok konuşulan isimlerden biri. Özellikle erkeklerin egemenliğinde olan bir spor dalında önemli başarılarla imza atan Yavuztürk, 2009 yılından itibaren futbol hakemi olarak profesyonel liglerde boy gösteriyor.

Küçük yaşta futbol sahalarna adım atan Yavuztürk yaşadığı süreç ile ilgili: "10 Kasım 1985 yılında Samsun'da doğdum. Okul hayatımı üniversite dahil olmak üzere Samsun'da tamamladım. Futbola çocuk yaşlarda mahallede başladım. Ne yazık ki

mahallemizde hiç kız yoktu.

Bu sebeple ben de sürekli erkekler ile futbol oynuyordum. Mahallede öğrendiğim tek şey futbol oynamaktı. Futboldaki başarımlarım hocalarım tarafından fark edilince Samsun Gücü Kadın Futbol Takımına girmem istendi. Bu fırsatı kaçırmayarak yaz okulu sürecinde kardeşimi de alarak Samsun'a gittim ve kulübe yazıldım. 3 ay yaz okulunda oynadıktan sonra A takımına seçildim. Bundan sonra futbol hayatım başladı." ifadelerini kullandı.

"Küçük başlangıçlardan büyük hedeflere"

Bir süre Samsun Futbol Kulübü'nün alt yapısında oynayan Yavuztürk, gösterdiği başarılı performansı Türkiye şampiyonluğunu yaşayarak taçlandırdı. Bu başarısını daha üst seviyelere çıkarmak isteyen başarılı hakem 2003-2005 yılları arasında genç milli kadın futbol takımında ay yıldızlı formayı gururla taşıdı. Futbolu geliştirmek adına üniversiteye millilikten girerek beden eğitimi öğretmeniği eğitimi alan Mürvet Yavuztürk, çok sevdiği bu spora ya hakem ya da antrenör olarak hizmet etmeye devam etmek istediğini ve antrenörlük mesleğinin her yaşta yapılabilmesi nedeniyle hakem olmaya karar verdiğini söyledi.

2007 yılında aday hakemlik kursu alan Yavuztürk, 2009 yılında ulusal hakem olarak profesyonel liglerde görev almaya başladı. Hakemlik süreci devam ederken Batman'a öğretmen olarak atan ve hakemliğe 3 yıl orada devam ettiğini belirten FIFA kokartlı hakem, müsabaka sayısının çok olmaması nedeniyle ulusal liglere fazla çıkamadı. Bu nedenle Karadeniz Bölgesine tayin isteyen Yavuztürk konuyla ilgili olarak: "Henüz doğu görevimi tamamlamadan müsabaka sayısının yetersizliğinden tayin istemek zorunda kaldım. Karadeniz'e geldikten sonra tekrardan profesyonel liglere girmeye devam ettim. Hakemlik için gösterdiğim çabalardan sonra 2018 yılında FIFA kokartını takmaya hak kazanarak uluslararası kadın müsabakalarında ülkemizi yurt dışında da temsil etmeye başladım" dedi.

"Güzel şeyler zaman alır"

"Futbol serüvenim boyunca hakemlik için çok fazla emek verdim. Çünkü erkeklerin egemen olduğu bir sporla karşı karşıyaydım. Bu yolun zorlayıcı olduğunu bile bile çıktım bu yola. Bunu da göz önünde bulundurarak gerektiğinden fazla çalıştım. Bazen bu emeklerimizin karşılığını alamadığımız oldu. Ama hiçbir zaman çalışmalarından vazgeçemedim. Hep bir gün olacağına

inandığım için çalışmalarına her geçen gün daha fazla ağırlık verdim" ifadelerini kullandı.

Çoğu futbol müsabakasını yurt dışında yöneterek deplasmanda başarılı performanslar sergileyen ve bu başarılarının daha fazlasını Türkiye sahalılarında gösterme gayretinde olan Mürvet Yavuztürk, "İlk hedefim ülkemizdeki Süper Lig müsabakalarında görev almak. Çalışmalarımı bu yönde devam ettirdim. Hakemliğe başladığımda Seçim Demirel hocamız süper ligde yardımcıydı. Ben de bir gün orada olabilirim düşüncesiyle yardımcılığı seçtim. İnşallah bana da kadın hakemliğini en üst liglerde en güzel müsabakalarda yönetmek nasip olur" diyerek sözlerini noktaladı.

Haber: Eda SEÇGİNLİ

PERSPEKTİF

Giresun Üniversitesi
Tirebolu İletişim Fakültesi Adına İmtiyaz Sahibi
Rektör Prof. Dr. Yılmaz CAN

Genel Yayın Yönetmeni
Dekan V. Prof. Dr. Nazım ELMAS

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Dr. Öğr. Üyesi İsmail Cem
FERİDUNOĞLU

Haber Müdürü
Prof. Dr. Günseli
BAYRAKTUTAN

Haber Editörü
Öğr. Gör. Nedim Serhat
BİLECEN

Görsel Danışman
Dr. Öğr. Üyesi Barış
YETKİN

Haber Merkezi
ÜNİMEDYA

Sayfa Tasarımı
Cansu TATAR
Zehra CANER
Burak HOROZ
Gözde DURMUŞ

Adres ve İletişim
Demirci Mah.
Gümüşhane-Giresun Yolu
28500, Tirebolu/Giresun
Tel: 0 (454) 310 1760

Baskı Merkezi
ÖNCÜ MATBAA
Hacı Siyam Mah.
Okumuşsoy Sok.
13/B - Giresun
TEL: 0(454) 240 0025

Perspektif Gazetesi, basın meslek ilkelerine uyar.

Flörtün de şiddeti mi olur demeyin...

Belki farkında olmadan, belki farkında olarak, dur demeye korkarak, susarak bitirilemeyen bu eziyet... Neden bu kadar bilinmezlik içerisinde bu durum, bilmiyoruz. Biz sadece biliyoruz ki; duygusal bağıllık kurduğumuz kişinin malı değiliz, nikah kıydığımız eşimiz bize sahip değil.

"O kızı Facebook'tan sil!"

"Benden ayrılırsan ailene her şeyi anlatırım"

"O adamla bir daha görüşmeyeceksin"

"Beni terk edersen intihar ederim"

"O eteği giymeyeceksin"

"Gece neden çevrimiçi oldun?"

"Dayak yemeği hak ediyorsun"

"Ben aradığımda o telefon açılacak!"

"Ben erkeğim, yaparım ama sen yapamazsın"

"Kadın dediğin gece vakti dışarı çıkamaz"

Tahmin ederim ki tanıdık gelmiştir. İlişkilerde uğradığımız, uğrattığımız bu durum, psikolojik şiddet. Tek bir kelime size güç versin ve dur demenizi istiyoruz. O kelimemiz özgürlük olsun. Biz hepimiz ayrı ayrı bireyleriz. Kimseye beslediğimiz duygular özgürlüğümüzü ve benliğimizi teslim ediyoruz anlamına gelmez. Bunu biliyorsak kabullenmeyeceğiz! Aşkın getirisi mutluluktur. Cinsel zorlama, fiziksel şiddet, psikolojik şiddet aşk değildir.

Ülkemizde en çok ergenlik döneminde başlayan ve yirmili yaş civarlarında yaşanan bu durumun sonuçları tecavüz, ölüm, intihar. Özellikle ergenlik döneminde bilinçsiz aile, bilinçsiz bir çocuk, bu çocuğun ilişkisi... Çocuk, anne baba korkusu olduğu için karşı cins tarafından genellikle aile üzerinden tehdit edilerek istenilen her kötülüğü yaptırdığı örnekleri yaşadık, yaşıyoruz. Bunları okuyan ebeveynlerin korku ve tedirginlik yaşadığını tahmin ediyor hatta umuyorum. Hiç anlamadan sessizce çocukların, gençlerin hayatı zehir ediliyor böyle böyle.

Neden?

Korkuları, çaresizlikleri, aile ve toplum baskıları yüzünden. Bu duruma dur dedirtecek en önemli etken aileler, sizsiniz. Ebeveyn çocuk iletişimi, çocukta veya gençte güven duygusu, güçlü hissetme ve bilinç kazanma sağlayacaktır.

Hoşlanıtı, sevgi, aşk asla şiddeti doğurmaz. Şiddet için bir güvence olamaz. Birini birine bir malmiş gibi mecbur bırakmaz. Mutluluk sandığınız yaşantılarınızın, sahte olduğunu ve o mutluluğun arka yüzündeki tehlikeyi görün!

Merve ATINAR

ERKEK HEGEMONYASI SON BULACAK

Son zamanlarda ülkemizde artan kadın cinayetleri ve kadına şiddet sebebiyle Giresun Barosu Kadın Hakları Komisyonu üyesi Avukat Tuğba Acar kadına yönelik şiddet ve mücadele ile ilgili açıklamalarda bulundu.

sahip, bu noktada toplumdaki algının değiştirilmesi gerektiği kanaatindeyim ve bununla toplumun temel taşı olan ailenin kızlara ve erkeklerle biçilmiş rolleri dikte etmeyi bırakıp çocuklara hakları konusunda eğitim vererek çocuklarını bilinçlendirilmesi gerektiğini"

ifade etti. Acar, anne-baba modellerinin çocuk üzerinde önemli bir etkisi olduğunu özellikle erkek çocuklarının anneye olan bağlılığından ötürü annelerin erkek çocuklarını çok iyi yetiştirmesi gerektiğine de dikkat çekti.

Dinimizde kadının çok kutsal olmasına rağmen siyasal İslam'ın belli çıkarlar doğrultusunda kadına olan algıyı kötü etkilediğini ifade eden Acar, sözlerine şöyle devam etti: "Eğitimsiz kişiler din üzerinde bilgilendirilebilirken farklı yönlendirmeler yanlış aktarımlar yapıyor. Bu yüzden kadının hakları konusunda bilgi sahibi olması açısından bazı uygulamalar yapılmasını talep ettik. Ayrıca şiddet vakalarında bizim tavsiye ettiğimiz, şiddet uygulayan kişiye hastanelerde psikolojik terapi uygulanması ve aile terapisti eşliğinde rehabilite edilmesi"

Emine Bulut hepimizin içinde kanayan bir yara

"Son zamanlarda gerçekleşen kadın cinayetlerinin herkesin gözü önünde olması, özellikle Emine Bulut'un ölümüne tüm Türkiye'nin şahit olması herkesi derinden etkiledi. Ancak toplumsal tepki sürekli hale gelmiyor. Kadın cinayetlerinde ortaya çıkmamış intihar süsü verilmiş birçok vaka var. Bu tür vakalarda medyanın desteği ve kamuoyu oluşturarak mahkemelerde mağdur lehine kararlar çıkmasını sağlayabiliriz" diyen Acar, bilimsel verilere bakıldığında kadına şiddet olgusunun dünya çapında bir problem olduğuna da dikkat çekti.

Haber: Sibel AKBABA

Tarih boyunca kadınların sürekli varoluş mücadelesi içerisinde olduğunu ve günümüzde kadına şiddetin bitmek bilmediğini ifade eden Acar, "Şiddetin birçok türü var, fiziksel şiddet, psikolojik şiddet, ekonomik şiddet ve cinsel şiddet. Erkeğin ön planda kadının geri planda durmasına alışmış bir toplum ve kadınların iş alanında kendilerine yer edinmesini kendi ayakları üstünde durmasını kabullenemeyen birçok erkek şiddete başvuruyor" dedi.

Anneler erkek çocuklarını çok güzel yetiştirmeli

Kadınların ve erkeklerin eşit haklara sahip olduğunu kendileri haberdar olmadığımızı altını çizen Tuğba Acar, "Kadınlar pozitif bir çok ayırıcılığa"

Kadınlar Günü Yürüyüşü

'8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü' Giresun'da gerçekleştirilen yürüyüşlerle kutlandı.

"Dünya Emekçi Kadınlar Günü" Giresun Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerinin düzenledikleri yürüyüşle kutlandı. Tıp fakültesi önünden başlayarak Gazi Caddesi boyunca ve Atatürk Meydanı'na kadar sloganlarla devam eden yürüyüşte, kadınlar şiddeti kınamak amacıyla siyah giyindiklerini belirttiler. Yürüyüş esnasında; 'Suç bende değil her neredeyse, suç bende değil ne giydysen', 'Asla yalnız yürümeyeceksin', '12.00' den sonra büyü bozulmaz sokaklar bizimdir hesap sorulmaz', 'Kadına şiddete hayır' gibi sloganlar atıldı. Yürüyüş sonunda Giresun Tıp Öğrencileri Birliği adına tıp fakültesi son sınıf öğrencisi Melisa Süde Çavuş; "Bugün burada Giresun tıp öğrencileri birliği olarak kadına şiddete farkındalık oluşturmak için bir yürüyüş düzenledik. Marie Curie radyoaktiviteyi buldu ve milyonlarca insanın hayatını kurtardı. Florence Nightingale bir gün hemşire olmaya karar verdi ve modern hemşireliğin öncüsü oldu. Afife Jale bir gün sahneye çıktı ve adını tiyatro tarihine altın harflerle yazdırdı. Anne Frank bir gün günlük tutmaya başladı ve umudun sembolü oldu. Halide Edip bir gün yazmaya başladı Kuva-yi Milliye'nin öncüsü oldu. Kadınlar bir günde çok şeyi değiştirir. Bir gün bugün ve her gün umutluyuz çünkü direnen kadınlar dünyada her yerde. Kararlıyız ve biliyoruz hiçbir kadın asla yalnız yürümeyecek" diyerek konuşmasına ve yürüyüşe son verdi.

Kadın Meclisleri de yürüyüş düzenledi

Giresun tıp öğrencileri birliğinin düzenlediği yürüyüşün ardından saat 15:00'da Debboy mevkiinden Gazi Caddesi boyunca Kadın Meclislerinin düzenlediği yürüyüş başladı. Bu yürüyüşe yine çok sayıda kadın katıldı. Dünyada kadınların mücadele şarkısı haline gelen 'Las Tesis' eşliğinde yürüyüşüne devam eden kadınlar Las Tesis şarkısının yasak olduğu gerekçesiyle polislin uyarısı ile karşılaştılar.

"Geçtiğimiz yıl 8 Mart'tan bu 8 Mart'a 467 kadın öldürüldü"

Benzer sloganlarla Atatürk meydanına kadar devam eden yürüyüşün sonunda Kadın Meclisleri üyesi Ceyda Yeşilkaya şunları söyledi:

Geçtiğimiz yıl 8 Mart'tan bu 8 Mart'a 467 kadın öldürüldü ve bir kısmı hala aydınlanmayı bekliyor. Bu gerçeği, kadın cinayetlerini bugün ülkenin tüm meydanlarında haykırıyoruz. Tüm kademeler, yetkililer bunu görecektir. Kadın cinayetlerini durdurmak için herkes üzerine düşeni yapacak. Şubat ayında ve daha Mart ayının ilk günlerinde her gün kadınlara adalet için adliyelerdeydik. Ceren Damar, Ayşe Tuba Arslan, Gülede Cankel ve niceleri için... bir Ayşe daha 23 kez şikâyetle bulunup korunamayarak öldürülmesin diye, bir Gülede daha, bir Şeyma daha gencecik yaşında öldürülmesin diye buradayız. Emine Bulut'un 'ölmek istemiyorum' çığlığı, bugün yaşamak isteyen tüm kadınların mücadele bayrağı oldu. Yaşamak istiyoruz, okumak, çalışmak, özgürce bu hayatın içinde olmak istiyoruz. Buradan, bu şehirden tüm kadınlara çağırımız: şiddetin karşısında asla yalnız yürüme, biz varız. Birbirimizden aldığımız güçle, kararlı ve örgütlü mücadeleyle başaracağımız çok şey olduğunu, kazanacağımız ve özgürce yaşayacağımız koskoca hayatlar olduğunu biliyoruz. Güç de umut da biziz. Bu kararlılıkla kadın cinayetlerini durdurmak için her yerde mücadeleye devam. Asla yalnız yürümeyeceksiniz.

Haber: Selda KARADEMİR

Kuruluşundan Bugüne Giresun Üniversitesi

Merkez Kampüsü: Güre

Güre Kampüsü Giresun Merkez ilçesinin Bulancak yönü çıkışında, Karadeniz sahil yolu üzerinde yüksek bir arazide bulunuyor. Şehrin gürültüsünden uzak, oldukça doğal bir ortama sahip olan kampüs öğrencilere huzurlu bir atmosfer sunmakta. Giresun Üniversitesi yapılanması Güre yerleşkesinde bulunuyor. Güre yerleşkesi içerisinde Rektörlük Hizmet Binası, Fen-Edebiyat Fakültesi, Eğitim Fakültesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Devlet Konservatuvarı ile açık spor alanları, kütüphane, iki konferans salonu, iki toplantı salonu, çok amaçlı uygulama salonu, merkezi laboratuvar, Mühendislik Fakültesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu ile lojmanlar, gezi alanları ve kafeterya öğrencilere hizmet vermektedir.

Tarihi Rektörlük Binası

Giresun Üniversitesi Rektörlüğü ilk yılında Abdülhamit dönemine ait tarihi binada faaliyete başlamıştır. Birinci Dünya Savaşı'nın devam ettiği yıllarda Rus donanmasının saldırıları sonucu hasar gören ve bugüne kadar çeşitli aralıklarla onarım gören bina, 17 Mart 2006'dan itibaren rektörlük binası olarak hizmet vermiştir. Bu bina bünyesinde uygulama ve araştırma merkezlerinin büyük kısmı ile Döner Sermaye İşletme Müdürlüğü, UNESCO Kürsüsü, Farabi Koordinatörlüğü ve Giresun Üniversite-Kent İşbirliği Platformu'nu (GÜKİP) barındırmaktadır. Üniversitenin modern bir yapıya sahip olan diğer ek Rektörlük Binası ise Güre Kampüsü'nde bulunmaktadır. Rektörlük birimleri bu iki bina arasında bölünmüş halde faaliyet göstermektedir.

Öğrencilere Sunulan Kütüphane İmkani

Öğrencilerin araştırma olanaklarını artırmak üzere kurulan Giresun Üniversitesi Merkez Kütüphanesi'nde koleksiyon sayısını artırmak için üniversiteye bağlı birimlerden gelen istekler de dikkate alınarak 2007'de başlatılan basılı kaynak satın alma süreci her yıl bütçe imkânları ölçüsünde sürdürülmektedir. Ayrıca Merkez Kütüphanesinde birçok kurumdan başış yoluyla materyal sağlanarak öğrenciler için kütüphane koleksiyonu zenginleştirme çalışmalarına da devam edilmektedir. Türk Milli Eğitim camiasında, son 50 yılda haklı olarak adından saygıyla söz ettiren eğitimci Öğretmen Hüseyin Hüsnü Tekişik, üniversitenin Merkez Kütüphanesine 8000 adet kitabın yanı sıra bu kitapları yerleştirmek, hizmete sunumunu kolaylaştırmak amacıyla 18 adet kütüphane dolabı ve 8 adet çalışma masası bağışında bulunmuştur. Öğretmen Hüseyin Hüsnü Tekişik'in üniversiteye gösterdiği bu ilgi kütüphane isminin, "Öğretmen Hüseyin Hüsnü Tekişik Merkez Kütüphanesi" olarak değiştirilmesine sebep olmuştur. 2007 yılında ilçelerdeki fakülte ve yüksekokullarda beş birim kütüphanesinin açılmasıyla başlatılan birim kütüphane sayısı 2018 sonu itibarıyla 10'a yükselmiştir. Daha sonra 2018'de Merkez Kütüphane bünyesinde, Üniversite İslami İlimler Fakültesi Binasında hizmet veren, "Prof. Dr. Ali Çelik Birim İhtisas Kütüphanesi" kurulmuş böylelikle öğrencilere geniş bilgi hizmeti sunulmuştur. Hizmete sunulan kütüphanelerde engelli öğrenciler unutulmamış ve onlar için ayrıca çalışma odası imkanı sağlanmıştır. Görme engelli öğrencilerin kullanabileceği bir adet bilgisayar Denizbank Giresun Şubesi tarafından kütüphaneye bağışlanmış ve bu hizmetten üniversite mensupları dışındaki görme engelli vatandaşlar da yararlanabilmektedir.

"Hayata Açılan Bilgi Limanı"

Giresun Üniversitesi misyon olarak milli ve evrensel değerler ışığında, ülkemizin stratejik hedefleri doğrultusunda eğitim, bilim, sanat ve kültür alanlarında tüm çalışanlarının katılım ve destekleriyle çağdaş bilgi teknolojileri ve altyapı donanımlarını kullanarak; öz güveni yüksek, araştırmacı, girişimci ve çözüm üreten bireyler yetiştirmek; sosyal, kültürel ve ekonomik değerleri öne çıkararak yerel, bölgesel ve ulusal kalkınmaya, insan yaşamına, çevreye ve doğaya sürdürülebilir katkılar sunmaktadır. Vizyon olarak ise çağdaş ve yenilikçi bilgi üretimine ulusal ve uluslararası düzeyde katkı sunabilen, bölgesinde birinci sırada tercih edilen uluslararası öneme sahip bir üniversite olmaktır.

"Her Anlamda Halka Yardım Eli Uzatan Giresun Üniversitesi Öğrencileri"

Üniversite öğrencileri her sene sosyal sorumluluk projeleriyle Giresun halkına çeşitli yardımlarda bulunmaktadır. Bu yardımların içerisinde, ihtiyacı olan öğrencilere giyim yardımı, köy okullarına kitap yardımı, köy okul yapılarında restore çalışmaları, ihtiyacı olan ailelere barınma yardımı gibi çeşitli yardımlar vardır. Aynı zamanda üniversite öğrencileri köy okulu öğrencilerine birçok sosyal aktivite imkanı sunan projeler gerçekleştirmektedir.

"Giresun Üniversitesi Geniş Kadrosuyla Büyümeye Devam Etmekte"

Üniversitede; 1001 akademik, 376 idari, 35 sözleşmeli, 238 sürekli işçi olmak üzere toplam 1650 personel ve 11.595 ön lisans, 14.125 lisans, 1.467 lisansüstü olmak üzere toplam 27.187 öğrenci ile faaliyetlerini sürdürmektedir. Giresun Üniversitesinden 2006-2019 yılları arasında 49.638 kişi mezun olarak diploma alırken, 5.278 kişi de Pedagojik Formasyon Sertifikası almaya hak kazanmıştır.

Akademik Başarı ve Ödüller

Giresun Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi İstatistik Bölümü Türkiye genelindeki devlet üniversiteleri arasında yapılan bir araştırmada birinci sırada yer almıştır. Giresun Üniversitesi tüm devlet üniversitelerindeki istatistik bölümlerinde bulunan profesör, doçent, doktor öğretim üyesi ve öğretim görevlilerine ait toplam yayın sayısı, toplam atıf sayısı ve indeks istatistiklerinden elde edilen veriler, uluslararası hakemli yayınlardan oluşan ve akademik yayınlarla ilgili birçok istatistiği barındıran en büyük özet ve atıf veri tabanlarından biri olan "SCOPUS" da kullanılarak değerlendirilmiştir. Bu değerlendirme sonucunda Giresun Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi İstatistik Bölümü, Türkiye'deki Devlet Üniversitelerinde bulunan 22 İstatistik Bölümü arasında; öğretim üyesi başına yayın, atıf ve h-index sayılarından en yüksek değerlere sahip olarak birinci sırada yer almıştır.

Haber: Merve ATINAR

Dünden Bugüne Giresun Üniversitesi Rektörleri

KURUCU REKTÖR
Prof. Dr. Osman Metin ÖZTÜRK
2006 - 2010

REKTÖR
Prof. Dr. Aygün ATTAR
2012 - 2016

REKTÖR
Prof. Dr. Cevdet COŞKUN
2016 - 2019

REKTÖR
Prof. Dr. Yılmaz CAN
2019

17

Mart 2006 yılında kurulan Giresun Üniversitesi bu yıl 14. yıl dönümünü kutluyor. Giresun Üniversitesi yeni bir üniversite olarak bilirse de aslında bünyesindeki bazı birimlerin geçmişi çok eskiye dayanmaktadır. Giresun Üniversitesi, 2809 sayılı Yüksek Öğretim Teşkilat Kanunu'na, 01. 03. 2006 tarihinde ve 5467 sayılı Kanun ile eklenen 65. Madde ile kurulmuştur.

Bu kanunla, Karadeniz Teknik Üniversitesi'ne bağlı Eğitim Fakültesi, Fen Edebiyat Fakültesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Giresun Meslek Yüksek Okulu, Tirebolu Meslek Yüksek Okulu, Sağlık Yüksekokulu ile Cumhuriyet Üniversitesi'ne bağlı Alucra Meslek Yüksek Okulu ve Şebinkarahisar Meslek Yüksek Okulu Giresun Üniversitesi'ne bağlanmıştır. Fen Bilimleri Enstitüsü ile Sosyal Bilimler Enstitüsü de bu süreçte kurulmuştur.

Prof. Dr. Yılmaz CAN

Giresun Keşap doğumlu olan Prof. Dr. Yılmaz Can evli ve üç çocuk babasıdır. Doktora tezini erken dönem İslam Şehirciliği üzerine tamamlayan Can'ın sonraki dönem çalışmaları İslam Sanatları üzerine yoğunlaşmıştır. 35 yıllık akademik geçmişi içerisinde 2010-2012 yılları arasında Giresun Üniversitesi'nde vekil rektörlük yaptı. 26 Temmuz 2019 tarihinde ise tekrar önce vekil ve ardından asil rektör olarak atandı.

Giresun Üniversitesi'ne bağlanan Eğitim Fakültesi'nin temeli, 1962 yılında kurulan üç yıllık Kız Öğretmen Okulu'na dayanmaktadır. Söz konusu okul bu tarihten sonra değişik isim ve statülerde faaliyetlerini sürdürmüştür. Aynı zamanda Fen Edebiyat Fakültesi 1998 yılında, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi 2003 yılında kurulmuş, sonra da bu okullar Giresun Üniversitesi'ne bağlanmıştır. Aynı şekilde Sağlık Yüksekokulu 1992-1993 eğitim öğretim yılında faaliyete başlamış, 2006 yılında da Giresun Üniversitesi'ne bağlanmıştır.

Perspektif'e Değerlendirmelerde Bulunan Rektör Prof. Dr. Yılmaz Can, Kaliteye ve Çalışma Barışına Vurgu Yaptı

Giresun Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Yılmaz Can ile üniversitemizin durumu ve geleceği hakkında bir görüşme gerçekleştirdik. Hem öğrencilerin hem de akademik ve idari personelin merak ettiği soruları kendisine sorduk. İşte yeni atanan rektörün kendi sözleriyle Giresun Üniversitesi'nde hayata geçirmek istedikleri, hayalleri ve duyguları...

Aksu'da Sağlık Kampüsü Oluşturuyoruz

Giresun Üniversitesi Rektörlüğü'ne atandıktan sonra çalışmalara hızla başlayan Prof. Dr. Yılmaz Can üniversitemizin mevcut durumu ile ilgili olarak, "Üniversitemiz genç ve yeni bir üniversite, 2006 yılında kuruldu ve 13 yıllık bir geçmişi var. Aynı yıl kurulan diğer üniversiteler ile mukayese ettiğimizde istenilen ve arzu edilen yerde olmadığımızı söyleyebilirim. Alt yapı olarak çok eksikliği var. Geçmişteki hiç kimseyi şikâyet etmek ya da suçlamak istemiyorum. Ama bu göreve atandıktan sonra bazı araştırma ve incelemelerde bulundum. Fiziki alt yapısı, öğrenci başına düşen kapalı alan ve açık alan bakımından en kötü ve yetersiz üniversitelerden birisi konumunda. Örnek vermek gerekirse 2012'de Giresun Üniversitesinden ayrıldığımda Ordu Üniversitesi bizden çok gerideydi. Şimdi ise iki üniversiteyi yan yana koyarsak Ordu Üniversitesi'nin bizim çok önümüzde olduğu bariz ortada" biçiminde bir durum tespiti ortaya koymuştur.

Rektör Prof. Dr. Yılmaz Can, Aksu Mevki'nde yapılmakta olan Sağlık Kampüsü'nün önemini vurgulayarak, "Üniversiteler iyi yönetilir ve gelişimi konusunda doğru kararlar alınırsa kısa süre içerisinde belli basamakları tırmanabilir ve yükselir. Amacım fiziki alt yapıyı geliştirip eksiklerimizi hızla gidermektir. Giresun merkezdeki kampüs sayımızı ikiye düşürmek istiyorum. Aksu Deresi'nin kenarında eğitim ve araştırma hastanesi kuruluyor. Onun yanına Tıp Fakültesi Morfoloji Binasını kurmak için ödenek alıp inşaatı başlayacağız. Yine aynı yere Piraziz'den Sağlık Bilimleri Fakültesini, Sağlık Meslek Yüksekokulunu ve Diş Hekimliği Fakültesini getirerek Aksu Deresi kenarında sağlık kampüsünü kurmaya çalışacağız"

Çalışma Barışı ve Kalite Ön Planda Olmalıdır

Üniversitemizde iç huzurun sağlanmasının bir çok farklı noktada gelişmeye katkı sunacağını ifade eden Prof. Dr. Yılmaz Can, "Yönetim anlayışı olarak çalışma barışı olması gerektiğini ve çalışma barışı temin edilmeden üniversitede nitelikli eğitim öğretim hayatının ve zengin bir akademik üretimin mümkün olamayacağını dile getirip bunların yokluğunda ise o üniversitede bulunan öğrenci ve akademik personelin huzursuz olacağına vurgu yaptı.

Günümüz üniversitelerinde bazı konuların öncelikli bir öneme sahip olduğunu dile getiren Prof. Dr. Yılmaz Can, bu hususları şöyle özetledi: "Bu hususlardan ilki kalite konusudur. Son yıllarda üniversitelerde kalite çalışmaları çok hızlandı. Verilen eğitimin niteliği iyi olursa mezunlarımız piyasada iş bulur. Nitelikli akademik üretim iyi olursa da tercih edilen bir üniversite olma yolunda ilerleriz. Patentlerin, yeni verilerin, buluşların ve güncel bilgilerin olması gerekir. Üniversiteler bilim ve teknoloji üretiyor, bunu yapabilmeleri için de kaliteli ve nitelikli bir eğitim öğretimi sağlaması gereklidir. İkinci husus ise akreditasyon kurumlarıdır. Bu kurumlar bağımsız kuruluşları izleyen ve denetleyen kurumlardır. Gelişebilmek için kendimizi akreditasyon kurumlarının, paydaşların ve mezunların denetimine açmak gerekir"

Üniversiteler içinde bulunduğu zamanı, çağı iyi okumalı ve takip etmelidir

Rektör Can üniversitelerin içinde bulunduğu zamanı, çağı iyi okuması ve takip etmesi gereğine değinerek, "Giresun Üniversitesi dendiği zaman kendi içinde iyi bir üniversite demek yerine dışarıdaki insanlar tarafından desteklenmek ve tercih edilmek önemli. Bunun sağlanması için verilen eğitimin kaliteli olması gerekir. Üniversiteler içinde bulunduğu zamanı ve çağı iyi okuyup takip ederse gelecek hakkında vizyon sahibi olmaktadır şeklinde görüşlerini dile getirdi.

Üniversitelerin toplumu aydınlatan ve önüne ışık tutan kurumlar olduğu düşüncesini taşıyan Rektör Prof. Dr. Can toplumun gerisinde kalmamaları gerektiğine vurgu yaparak, üniversiteler arasında acımasız bir yarış olduğuna dikkat çekti: "Benim öngörüm şudur, nitelikli akademik hayata ve eğitime önem verilirse kendimizi daha ileriye taşıyabiliriz. Bunlara uymazsak 15-20 yıl sonra bazı üniversitelerin programlarını veya kapılarını kapattığını görebiliriz. Öğrenciler hayata atıldığı zaman diplomanın onları ne kadar yetkin kıldırdığı çok önemlidir. Bu yetkinliğe sahip olabilmeleri için mezun olmadan önce staj ve uygulama alanlarında yeterince deneyime sahip olmalı. Böylece iyi yetişen öğrenci mezun olduktan sonra iş hayatına kolayca atılabilir"

Tirebolu İletişim Merkezle Bütünleşmeli

Tirebolu İletişim Fakültesi hakkındaki düşüncelerini de kendisine sorduğumuzda iletişim fakültelerinin her zaman öncelikli fakülteler arasında olduğunu belirten Prof. Dr. Yılmaz Can, "Bu fakültelerin bulunduğu yerlerin önemli merkezler olması gerekir. Bu nedenle dezavantajlı bir konumdayız. İletişim fakülteleri daha geniş, büyük ve sosyal hayatın canlı olduğu yerlerde daha güçlü olur. Biz bu dezavantajı bilerek yol alırsak daha iyi yerlere gelebiliriz. Bu durumu ortadan kaldırmak için Giresun merkezle, Tirebolu İletişim Fakültesi'nin bağlarını güçlendirmemiz gerekir. Bu bağlamda fakültenin bir ayağı merkezde olmalı. İş birliği içerisinde olmazsak eksik kalırız, bu durum istemediğimiz bir şeydir. Konusu insan olan fakültelerin kalabalık yerlerde olması gerekir ki daha çok gelişsin ve ilerlesin" sözleriyle ileriye dönük planlarını dile getirdi.

Söyleşimizin sonunda üniversite öğrencilerine eğitimleri ve gelecek planları konusunda bazı önerilerde bulunan Yılmaz Can, hayatın öğrencilik bittikten sonra başladığını ve üniversitede alınan eğitimin yeterli olmadığına dikkat çekerek, öğrencilerin kendi çabalarıyla kendilerini geliştirmesi gerektiğini ve diplomanın yeterli olmadığını vurgulamıştır. Öğrencilik bittikten sonra bir yerlere gelmek isteniliyorsa, ikinci bir dilin öğrenilmesi ve eğitim aldığımız alanda belirli bilgi ve tecrübeye sahip olmamız gerekliliğini hatırlatarak acımasız bir yarış içerisinde olduğumuz ve ancak bu yarış içerisinde belli farklılıklar yaratarak sıyrılabileceğimizi belirtmiştir. Son olarak Rektör Prof. Dr. Yılmaz Can; "Bulduğunuz zamanın kıymetini bilmeli ve kendinizi ona göre hazırlamalısınız. Eskiden bilgiye ulaşmak bu kadar kolay değildi. Şimdi internet ve sosyal medya sayesinde birçok şeye kolaylıkla ulaşabiliyorsunuz. Bu fırsatı iyi değerlendirin ve rakiplerinizden önde ilerlemeye çalışın" önerisini sundu.

Haber: Sevgi AĞDAŞ

Türkiye'de Siyaset ve Independent Türkçe

Türkiye'de yaklaşık yedi ay önce yayın hayatına başlayan Rusya-Arabistan ortaklığı olan Independent Türkçe özgün, çok sesli ve doğru habercilik anlayışı ile internet haberciliğine yeni bir soluk getiriyor.

Independent'i, diğer medya kuruluşlarından ayıran en temel farklardan biri ise adı gibi editöryal bağımsızlığı. Türkiye'de medyanın tek sesliliğinin ağırlığı altında kendini ezdirmeyen yayınlarına hız kesmeden devam ettiriyor. Bu, takip edilen sayılardan ve gazete sayfalarından görülebiliyor.

Independent Türkçe ise tüm kesime söz hakkı vermiş ve herkesin sesi olma iddiasında. Siyasi olarak hiçbir yere yakınlığı olmadan, her siyasi partiye eşit söz hakkı veren bir yayın politikası izleme çabası içinde konumlandırıyor kendisini. Bünyesinde farklı görüşlerden gazetecilerin görev aldığı, nefret dilinin yaklaşmadığı bir internet gazetesi olarak dikkat çekiyor. Türkiye'de medyada farklı bir yayıncılık anlayışının olabileceğini kanıtlıyor. Durum böyle iken, Independent Türkçe Genel Yayın Yönetmeni Nevzat Çiçek, Türkiye'de siyasetin eksikliği hakkında ve yeni gazeteci adayları öğrencilerle işe yarayacak bilgiler paylaşıyor.

“Türkiye'de siyasi liderlerin bir programa çıkıp, karşılıklı tartışmaları için öncelikle bu kültürün oluşması lazım”

Nevzat Çiçek'e göre, Independent Türkçe örneği ile yaptığı gazetecilik tanımında, kültürün var olması gerekiyor. “Böyle bir şeyin oluşması için bir kültür lazım. Mesela bu kültür ABD'de ve dünyanın birçok ülkesinde var. En cesur açıklamalar yapılır, en cesur sorular sorulur ve cevaplar alınır.”

Bu siyasal atmosferde bunun oluşabilmesi için elbette öncelikle tarafsız gazetecinin varlığı gerekmektedir. Çiçek'e göre ne yazık ki Türkiye'de “tarafsız gazetecilik, daha doğrusu objektif gazetecilik ilkesi hiç olmadığı kadar yara aldı. Dolayısıyla da siyasetçi her hangi bir gazetecinin karşısına çıktığında önce sorulara bakıyor. Bana birilerinin sorularını mı sorarlar yoksa beni köşeye sıkıştırmak için mi bu işi yaparlar? Kimse kimeye güvenmiyor!”

ikinci durum, gazetecilikte siyasetin bir uzmanlık alanı haline gelmesi. “Türkiye'de ise bu uzmanlığın genelde iç siyasete yönelik olarak uygulanması da beraberinde bir karmaşayı getiriyor. Olaylar gerçekten tarafgirlik çerçevesinde tartışılıyor ve halkta ne yazık ki desteklediği siyasi partinin kendi tribününe oynamasını istiyor. Mesela Ekrem İmamoğlu'nun yanında Binali Yıldırım da olsaydı ve sadece İstanbul konuşulsa, ne yazık ki olmuyor işte. İstanbul belediye başkan adayları geliyor ülke siyaseti konuşuyor. Bu karmaşadan dolayı da durum böyle oluyor.”

“Türkiye iç siyasette karışık durumlar yaşasa da, dış politika da iyi bir yol izledi”

Ona göre, Türkiye'nin iç siyaseti ile ilgili yeni bir sistem oluşturulmuş durumda: “O sistem şuan devam ediyor. Birbirine benzemez ittifakların doğduğunu görebiliyoruz. Dolayısıyla siyasi mühendisliklerin, bozulduğu ve yapıldığı bir dönem beraberinde getirdi. Mesela CHP, HDP ve İyi Parti arasında bir ittifak gözükse de, ilerleyen zamanlarda Ahmet Davutoğlu'nun, Abdullah Gül'ün veya başka ittifaklarında dâhil olduğu siyasi partilerin doğuşundan söz edebiliriz” diyor. Uluslararası anlamda da Türkiye “kazan kazan” politikasını uygulamaya başladığını belirterek sözlerine devam ediyor: “Herkesin toptancı olarak baktığı yerde ABD'liler ve Rus'lar gibi yerlerde ittifaklar ile bu işi çözmeye çalıştı ve sonunda da başarılı oldu. Uzun vade içerisinde Türkiye'yi dış politikada bekleyen en büyük sorun ABD ve Rusya ittifakı gerçekleşmez ve kışıma devam ederse Türkiye buradan çok kârlı çıkacaktır. ABD ve Rusya belirli konularda anlaşır, Türkiye'yi de buna dâhil ederlerse bundan çok ciddi anlamda zararlı çıkacaktır. Fakat uluslararası konjonktürde buna elverişli değil. Bunun sebebi de Avrupa Birliği, Rusya, Çin ve ABD dengesinin birbirine uygun olmayışındır.”

Yayıncılık anlayışı olarak, Independent Türkçe'de haberi kontrol edilmeden yayınlanmaması beliriyor. “Mesela bir haberi Reuters geçtiyse onun doğruluğuna güveniyoruz ama haberde bu adam yanıldıysa, yanlış yönlendirildiyse, yalan söylüyorsa diye de bakıyoruz.”

Rahmi Turan meselesinde ise biz bunun nasıl olması gerektiğini çok net gördük. O bir köşe yazarı, yazabilir. Böyle bir bilgi bize gelseydi, kaynak ulaştırsaydı ama ismi vermeyin deseydi, biz hemen o isme ulaşacaktık. Yani masa başı gazetecilik olmaz, yapılması gereken, olabildiğince böylesi durumlardan kaçınmak” diyor.

“Öğrenciler, kendilerini altın bilezikler ile donatmalı”

Nevzat Çiçek, gazeteci adaylarının öğrenciyken ne istediklerini bilmeleri gerektiğine dikkat çekiyor, “Hangi alana yönelmek istiyorlar ise ona göre hareket etmelidirler. Kollarına altın bilezikler taksınlar. Mesela haber yapsınlar, internet sitesi kurup yayınlasınlar. Fotoğraf çeksinler, güzel diksiyonları olsun, birçok montaj programına aşina olsunlar. Bunun yanısıra bir iki dil öğrensinler çünkü bize geldiklerinde onları diğerlerinden ayıran özellikleri olmalı ki iş hayatına atılsınlar”.

Haber: Emre BAYRAM

Soldan sağa:
Nevzat ÇİÇEK
(Genel Yayın
Yönetmeni),
Emre BAYRAM
(Perspektif
Muhabiri),
Adem DEMİR
(Haber Müdürü)

Yüzerek engelleri aştı ve azmiyle başarıyı yakaladı

Doğuştan yürüme engelli Aslan Yaraman. Ancak parmakları üzerinde yürüyerek geldiği yüzme havuzunda başarılı bir yüzücü. Büyük çabalarla ayakları üzerinde yürümeye başlamasıyla beraber müsabakalarda derece ve birçok başarıya kavuştu. Aslan'ın havuz azmi bununla sınırlı değil. Bir de tüm bu başarılarının ardından Yüzme Milli Takımı'nda yerini almayı başardı.

Doğuştan “Escobar Sendromu” adı verilen hastalık nedeniyle parmaklarının ucunda yürüeyebilen 11 yaşındaki Giresunlu Aslan Yaraman, çeşitli tedaviler gördü. Bacaklarına uygulanan tedavi sonrasında yürüme yeteneğini kaybetti, ancak yüzme kursunda yürümeyi başardı ve gösterdiği başarılı performansla Milli Takıma seçildi. Yüzmeyle birlikte kendini geliştiren Aslan, ilk yarışında Bedensel Engelliler Türkiye Şampiyonası'nda 4 altın, 2 bronz madalya kazandı.

Yüzmeyi çok sevdiğini ve gelecekteki hedefinin Avrupa şampiyonluğu olduğunu ifade eden Aslan, “Bu başarılarla ailemden, yüzme antrenörüne ve arkadaşlarımdan kadar herkesin desteğini gördüm. Havuza elbette tedavi amacıyla geldim ancak kulaç attıkça kendimi daha özgür hissettim. Yürüyemiyordum, koşamıyordum ama kulaç atarken kendimi daha özgür hissediyordum. Bu da beni mutlu ediyordu ve yüzmeyi çok seviyordum. Zaman içerisinde hem sağlığıma kavuştum hem de antrenörümüzün desteğiyle başarılarla imza attım” dedi. İsteği, yurt içerisindeki başarılarını Milli Takım'la yurtdışına taşımak ve Türk bayrağını dalgalandırmak.

“Aradığımız tedaviyi havuzda bulduk”

Oğlunun önce yürümesinin, sonra da başarısının bir mucize olduğunu anlatan anne Figen Yaraman, “Çocuğumun doğuştan gelen engeli nedeniyle birçok ameliyatlar gerçekleştirildi. Birçok tedavi yöntemleri uygulandı. Ancak istediğimiz mutluluğu bulamadık. Tavsiye üzerine yüzmeye başlayan oğlumuzun birkaç ay içerisinde beklemediğimiz kadar sağlığına kavuştuğunu gözlemledik. Havuza parmakları üzerinde gelen oğlumuzun bugün ayakları üzerinde yürüyor olması suyun ve yüzmenin bir mucizesidir. Elde ettiği başarılar ve Milli Takıma seçilmesi ise antrenörlerinin desteği ve kendi azmiyle elde ettiği başarıdır” ifadesiyle mutluluk gözyaşları döktü.

“Kulaç atarak engelleri aşıp, başarıyı yakaladı”

Yüzme Antrenörü Ali Şahin ise, Aslan'ın azim ve kararlılıkla örnek bir yaşam öyküsünü “Bir insan ancak bu kadar kaderine yön verip geleceğini değiştirebilir. Aslan'ın yüzerek elde ettiği dereceler bir başarıysa, yürümeyi başarması ise ancak bir mucize olabilir. Bu başarı ve mucizeyi gerçekleştiren ise Aslan'ın azim ve kararlılığı olmuştur. Biz sadece kendisine bir kılavuzluk yaptık. Hiç pes etmedik. Parmaklarının ucunda geldiği havuzda kulaç atarak engelleri aşıp başarıyı yakaladı” biçiminde anlattı.

“Başarisına rağmen, sponsor desteği bulamadı”

Aslan'ın bugüne kadar elde ettiği başarılarla rağmen, yeterince destek göremediği için uluslararası yarışmalara katılmadığını da kaydeden Antrenör Şahin, “Aslan ilk yarışmasında sırtüstü yüzmede 4. olmuştu. Aslan bu başarısından sonra il karmasına seçildi, analigde yüzmeye başladı, gelecek vadeden bir sporcu olduğunu o zamanlarda göstermişti. Geçen sene Uluslararası Paralimpik Komitesi tarafından ölçümleri yapılan Aslan yurtdışında ülkemizi temsil edecekti fakat herhangi bir sponsor desteği alamadığı için ciddi başarılarına rağmen yurtdışına gidemedi. Onun yerine destek gören başka bir ilin sporcusu gitti” diyerek yaşadıkları sorunlara dikkat çekti.

Haber: Merve ATINAR

Türkiye'de spor ve spor basını

“Şiddet Konusunda Yasa Uygulanmalı, Altyapıya Destek Olunmalı”

Günümüz Spor Basını'nda önemli bir yere sahip olan A Spor'da spor yorumculuğu ve gazetecilik yapan Haldun Domaç, Perspektif okurları için Türkiye' deki sporu ve spor medyasını değerlendirdi.

Haldun Domaç, spor denilince ilk akla gelen futboldur diyerek, girdiği her yere virüs gibi etki edip yayılan bu sporun, sadece bizim değil diğer bütün ülkelerin önceliği olduğunu dile getirdi. Kolay anlaşılır bir spor olması ve kitlesi çok çabuk kendine çekmesi gibi özellikleri olduğu için spor denince ilk akla futbolun geldiğini belirtti. Buradaki temel sorunun yalnızca medyanın ve oynayanların sorunu olmadığını, izleyenlerin de sorunu olduğunu ifade etti, çünkü futbol müsabakalarına gösterilen ilgi, diğer sporlara göre çok fazla olduğu için futbolun diğer tüm sporların önüne geçtiğini söyledi.

Eğitim yok şiddet var

Sporla şiddet olgusu ve çözüm önerileri konusunda da görüşlerini ifade eden Haldun Domaç “Sporda şiddeti önlemek ile ilgili bilinen bir yöntem var ve bu herkesin de söylediği gibi eğitim, eğitim, eğitim...” şeklinde sözlerini sürdürdü. Haldun Domaç, şiddeti önlemek için eğitim meselesinin kısa soluklu değil, uzun soluklu bir iş olduğuna vurgu yaptı. Bu yüzden en başta yapılması gereken iş, polisliye tedbirler ya da 6222 sayılı ‘Sporda Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesi’ kanununun daha ciddi bir şekilde uygulanmasıdır” sözleriyle görüşlerini ifade eden Domaç “Bu kanunun amacı; müsabaka öncesinde, esnasında veya sonrasında spor alanları ile bunların çevresinde, taraftarların sürekli veya geçici olarak gruplar halinde buldukları yerlerde veya müsabakanın yapılacağı yere gidip ve geliş güzergâhlarında şiddet ve düzensizliğin önlenmesidir. Eğer bu uygulama yapılırsa zaman içinde de eğitim devreye girer.” diyerek şiddet konusundaki görüşlerini noktalandı.

Sorumsuz sorumlular

Söyleşimiz sırasında Türk Futbol Kulüplerinin borç sorununa da değinen Haldun Domaç “Türk kulüplerinin çok fazla borcun içinde olmasının en temel sebebi, yöneticilerin sorumluluğunun olmamasıdır. Bu borçları oluşturan yöneticilerin herhangi bir

sorumluluğu yok ve borcu oluşturup Allah'a ismarladık deyip gidebiliyorlar. Yani yönetici sorumsuzca paraları harcıyıp, herhangi bir sorumluluk da taşımıyor. Bir iş yeri sahibi kendi işinin gelir ve giderlerini sağlam hesaplayıp üzerinde ona göre hareket ettiği müddetçe yıkılmadan ayakta kalır. Ama burada olduğu gibi sağlıklı hesap yapmayıp sorumsuzca davranıyorlar ve şirket batınca da bırakıp gidiyorlar. Eğer yöneticiler bu sorumluluğu almamaya devam ederlerse, Türk kulüpleri daha da çok batma noktasına gelir” dedi.

Gündem futbolun elinde

Spor basınında, gündemi medya patronlarının oluşturmadığını dile getiren ünlü yorumcu, “Özellikle futbol ağırlıklı programlar yapıldığından dolayı gündemi futbol belirliyor. Yani kulüplerin hamleleri ya da yaptıkları işler basına yansdığı için o yansımalarla göre hareket ediyoruz. Yoksa bizim özellikle şöyle bir gündem oluşturalım, Türkiye'yi şu gündemde götürelim gibi bir düşüncemiz yok.” “Ayrıca e-mail üzerinden spor muhabirliği ni, çok doğru ve gerçekçi bulmuyorum. Bir dönem tele-röportajlar vardı. Yani telefonla yaptığımız röportajlar ve ben de yapmıştım. Eğer siz onu doğru bir şekilde tele-röportajı olarak yazıyorsanız ve üzerine bu telefonla yapılmış bir röportajdır dersiniz, kabul edilebilir bir durum olur, çünkü malum günümüz teknolojinin getirdiği uzantılara baktığımızda insanların zaman ayırma konusunda ciddi sıkıntıları olabilir. Elbette ideal olan yüz yüze yapılmış, kayıt altına alınmış röportajlardır. Ama e-mail üzerinden yapılmış bir görüşmenin de kayıt altında olduğunu unutmamak lazım.” dedi. Haldun Domaç, nitelik olarak spor yorumculuğunda çok değerli isimlerin olduğunu ancak nicelik olarak bakıldığında buna paralel sayıda yorumcunun olmadığını söyledi. Sonuç olarak Türkiye'deki sporun, yöneticilerin sorumluluk alması ile gelişeceğini ve Türk Spor Basını'nın da diğer basın organizasyonlarına göre daha adil olduğunu dile getirdi.

Haber: Fatih BAYDAR

Değeri Bilinmeyen Sanat “Hiciv”

2001 yılında başlayan ve Giresun'un Doğankent İlçesi'nde bir grup gencin halkın içinde yaşanan olayları derleyip kendi becerileri ile harmanlayıp yöre halkına sundukları hiciv oyunu, tam dokuz yıl sonra 2009 yılında popüler kültür ile birlikte siyasetin etkisine yenik düştü.

1993-1994'lü yıllarda Fahri Şirin adlı, yazdığı ve yönettiği oyunlarla tanınan, bir eğitimcinin Doğankent'te 'Harşit İsimsizleri' adlı tiyatro ekibini kurmasıyla başlamış bu serüven, küçük olan bu ilçede öğrenciler ve halkı buluşturma imkânı yakalayan Fahri Şirin Hoca, öğrencilerinin de bunu sevmesiyle tiyatroyu yaklaşık iki-üç sene devam ettirmiş ve daha sonra son bulmuş. Liseyi bitirip hayatlarına devam eden öğrencilerin, zaman zaman kahvehanede bir araya gelip sohbet ettiği sırada bu arkadaşlardan biri olan Süleyman Öztürk'ün 'Daha önce de buna benzer bir iş yaptık şimdi de kendi içimizde yaşanan olayları oynayalım' fikri herkesçe hoş karşılanmış ve 'Harşit Gençlik Ekibi' adı altında on arkadaşın bir araya gelmesiyle hiciv oyunu hayat bulmuştur. Bu arkadaşlar; (Süleyman ÖZTÜRK, Servet PATAN, Selçuk PATAN, Mehmet Ali PATAN, Soner PATAN, Serdar SARI, Selim SAĞLAM, Muzafer PATAN, Turgay PATAN ve Yavuz SARI) 2001 yılında yeniden bir araya gelen sanat topluluğu, asker geceleri ile birlikte 2009 yılına kadar oynadıkları sekiz oyunla hem unutulmaz anlar yaşamış hem de halka da inanılmaz anlar yaşatmışlar.

“Her köyden bir kişi o köyde olan birkaç olayı bize getirirdi”

Konular genelde ilçe halkının başına gelen olaylar ya da grup üyelerinin başına gelen olaylardan derlenip oynanır, bunun yanında her köyden belirlenen bir kişi o köyde yaşanan enteresan olayları ekibe iletirdi. Ekipten Süleyman Öztürk ve Servet Patan'ın yanı sıra gazeteci öğretmen Seyit Güvendü'nün aktardıklarına göre 'Genelde her oyuna hazırlanmak bir sene veya daha uzun bir süre alırdı'. Nedeni ise 'insanlar işlerinde güçlerinde veya üniversitede olduğundan böyle uzun vadeye yayılırdı'. Oyunlara isim bulur, gelen bilgilerin içi doldurulurdu. Çok az prova yaparak oyuna çıkılırdı. Her oyun üç saat sürerdi yorulurduk ama enerjimiz birbirini tuttuğundan aynı enerjili seyirciye de aktarırdık. Bazı arkadaşlar ise yaşadıkları olayları stand-up yaparak seyirciye aktarırdı. Yaşanan olaylar olduğundan bu olaylara tanık olanlar da salona geldiğinde onlara da laf atardık, gayet güzel anılara tanık olurdu herkes. Seyirci oyuncu uyumu harika tutardı. Unutulmaz anlar yaşanır, bu oyunlar günlerce dilden dile konuşulurdu.

“Bir mikrofon ile senelerce oyun oynadık”

Ekibin elinde zamanın getirdiği imkânsızlıklar ve ses araç gereçleri olmadığının ellerinde bulunan bir adet mikrofon ile oyunları bir süre bu şekilde oynamak zorunda kalmışlar. Servet Patan "Bizim için zor oluyordu. Mikrofon elden ele dolaşırken söylenen sözler veya espriler seyirciye geçmiyordu bununla birlikte ortam da soğuyordu. Sonrasında mikrofonu sahnenin üstüne koyduk ve böyle bir çözüm ürettik en azından işimizi görüyordu. Daha sonralarda ise camilerden mikrofon topladık ve birden elimizde 3-4 tane mikrofon olmuştu böylelikle rahatlamıştık. Çünkü sesimiz artık seyirciye rahatlıkla ulaşıyordu. Seyirci espriyi yakaladı mı, yoksa havada mı kaldı, sesimizi duydular mı

gibi sorular artık çözüme kavuşmuştu. Bizlerin de kafasında soru işaretleri kalmamıştı.”

“Seyirciden son bir oyun hariç hiç para talep etmedik”

Bu oyunu severek oynayan ekip üyeleri şöyle devam ediyor cümlelerine: "Hem bize eğlence oluyordu hem de yöre halkına. Oyunları da insanlar rahatlıkla gelip izlesinler diye bedava yaptık cebimize beş kuruş para atmadık, son oyun hariç. Son oyunda aldık çünkü zamanın Doğankent İlköğretim Okulu müdürü ve İlçe Milli Eğitim Müdürü bize konferans salonunun kapılarını açtı, hiçbir şey talep etmedik. Bizde onlara jest olsun diye son oyundan aldığımız bilet ücretlerini okulun bir işi, ekşigi giderilsin diye bağışladık.”

“İnsanlara takma isim koyardık”

Eski zamanlarda takma isim köy halkı arasında çok meşhurdur. Her yörede bir takma isimli insan vardır. İnsanların yaptıkları iş veya söyledikleri cümlelerden bir lakap takılırdı. 'Garğa Mehmet, Horoz Ali, Hüsbuloğlu Hacı' gibi isimler vardı ve onlara da oyun esnasında satışlırdı. Mesela; 'Ahiret Hava Yolları' diye bir skeç vardı bizim burada öğretmenlik yapan bir hocayı konu almıştık. Trafik kazası geçirmişti sahneye boş tabut koyduk ve 'o tabutu da hocaya rezerve ettik ama adam direktan döndü' gibi espriler yapardık. Seyircinin de hoşuna giderdi ve bizler de onlara saygı duyar rencide edecek sözler kullanmazdık.”

“Severek yaptığımız işi bitirmek bizleri üzdü”

En son 2009 yılında sahne almış Harşit Gençlik Grubu. "Planlı bir şey değildi işte bitirelim falan gibi bir düşünce içerisinde değildik. Son oyunda bayağı da aktivite yaptık seyirciler arasında yarışmalar düzenledik ve bir çocuk arkadaşımızı da sahneye davet ettik, bizlere İstiklal Marşı'nın okumasını ezbere okumuştuk. Yarışmada bir adet çeyrek altın verdik kazanana, kazanan kişi ise bu ödülü İstiklal Marşımızı okuyan Ayda Patan'a hediye etti. Güzeldi aslında her şey. Sonra oyunun bir bölümünde siyasi bir cümle geçti. O dönem belediye seçimleri vardı ona istinaden şöyle bir şey söyledik. 'Bu son seçimde en çok berberlere yaradı' diye. Çünkü seçimde iki karşı taraflı parti sempatanları, kim kaybederse saçını kestirir diye iddialaşmış sonucunda kaybedenler saçlarını kazıtmıştı. Bizler de bunu sahneye yansıttık, sahne arkası karıştı beklemediğimiz tepkilerle karşılaştık olay daha sonra yatıştı ama bizler etkilenmiştik. Bu sanatın bitmesinde bir bu olay bir de artık teknolojinin gelişmesi, internetin hayatımıza girmeye başlaması, telefonun kendine yer edinmesi ve popüler kültürün baş göstermesi etkili oldu. Güzel ve dolu dolu geçen dokuz senenin ardından severek yaptığımız işi sonlandırmak bizleri üzdü ama çok da güzel tecrübeler edinmiştik. Bizler de bu olaylardan sonra işlerimize, ailemize ve hayatımıza daha da yoğunlaştık demek ki hayırlısı böyleymiş.”

Haber: Emre BAYRAM
Fotoğraf: patanlar.org

Hüzün Turizminin Karadeniz'deki Durağı Tarihi Sinop Cezaevi

Son dönemlerde oldukça yükselişe geçen “Hüzün (dark) Turizmi'nin” Türkiye'deki noktalarından birisi de Tarihi Sinop Cezaevi'dir. Anadolu'nun Alkatraz'ı olarak anılan, her adımı hüzün kokan, Sabahattin Ali'ye 'Aldırma Gönül' dedirten, umut etmenin tek çare olduğu Tarihi Sinop Cezaevi'ni sizler için araştırdık.

Cezaevi, 1214 yılında şehrin Selçuklar tarafından alınmasından 1215 yılında sefere katılan komutanların katkısıyla yapılan iç kale içinde yer almaktadır. Değişen dönemlerinde sur, zindan, tersane olarak kullanılmıştır. Daha sonra Karadeniz'de tersanelerin yasaklanmasıyla birlikte Sinop mutasarrıfı Veysel Paşa tarafından kaleye yeni binalar eklenerek cezaevine dönüştürülmüştür.

Yapıda kullanılan parçalar Antik mirasa ışık tutacak şekildedir ve bu şekilde açık hava müzesi görünümündedir. Uzun yıllar Adalet Bakanlığı'na bağlı cezaevi olarak kullanılan yapı 1999 yılında kültürel miras olarak değerlendirilmek üzere Kültür Bakanlığına devredilmiştir.

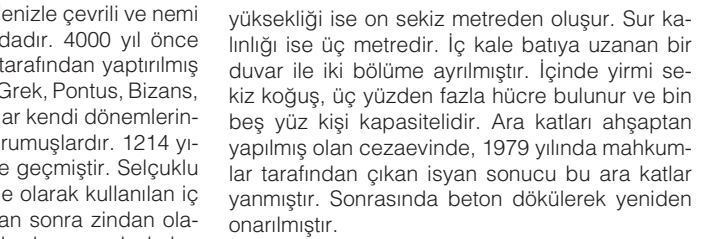
Sinop Cezaevi üç tarafı denizle çevrili ve nemi oldukça yüksek bir konumdadır. 4000 yıl önce bölgenin hakimi Gaskallılar tarafından yaptırılmış ve kale olarak kullanılmıştır. Grek, Pontus, Bizans, Roma, Selçuklu ve Osmanlılar kendi dönemlerinde kaleyi kullanmışlar ve korumuşlardır. 1214 yılında kale Selçukluların eline geçmiştir. Selçuklu döneminden itibaren tersane olarak kullanılan iç kalenin burçları 1560 yılından sonra zindan olarak da kullanılmıştır. Bu yıllardan yapıda kalan izler cezaevi olarak kullanıldığını kanıtlar niteliktedir. İç kalede bulunan cezaevi ise 1882 yılında yeni bölümler eklenerek Veysel Paşa tarafından yaptırılmıştır. Resmi olarak cezaevine dönüşmesi ise 1887 yılında gerçekleşmiştir. Hapishane U tipi, iki katlı ve üç kısımlı bir binedir.

Bu kısımlarda çocuklara, kadınlara ve erkekler için özel bölümler bulunmaktadır. Bu bölümler haricinde cezaevi içerisinde; çeşitli atölyeler, zindanlar, küçük bahçeler, büyük gözetleme kuleleri, mahkum nakil aracı, idari bina, revir ve savcı odası yer almaktadır.

“Sinop Cezaevi Girmesi Kolay Çıkması Zor Bir Yer”

Müze görevlisi Kerim Tari cezaeviyle ilgili: "Sinop Cezaevi girmesi kolay, çıkması zor ve kaçışı olmayan bir yapıdır çünkü etrafı denizle ve surlarla kaplıdır. Cezaevi; siyasi düşüncelerinden yargılanan mahkumları, yazarları, ağır suçluları, o dönemin sürgün edilen kişilerini içerisinde barındırır. Kişilerin buraya sürgün edilmesinin nedeni üç tarafı denizle, dört tarafı surla kaplı ve tek girişi olan bir konumda olması" çıkarımlarında bulunarak kiş şartlarında, deniz seviyesinin yükseldiğini mahkumlar hücrede bulunurken içeriye su dolduğu ve yıllar geçmesine rağmen hala nem koktuğu bilgisini de aktardı.

Ayrıca cezaları bitmeden ortam koşulları nedeniyle hayatını kaybeden mahkumların olduğunu belirten Tari, cezaevinin

Yüksekliği ise on sekiz metreden oluşur. Sur kalınlığı ise üç metredir. İç kale batıya uzanan bir duvar ile iki bölüme ayrılmıştır. İçinde yirmi sekiz koğuş, üç yüzden fazla hücre bulunur ve bin beş yüz kişi kapasitelidir. Ara katları ahşaptan yapılmış olan cezaevinde, 1979 yılında mahkumlar tarafından çıkan isyan sonucu bu ara katlar yanmıştır. Sonrasında beton dökülerek yeniden onarılmıştır.

Yüksek duvarlarıyla ünlü olan hapishaneden iki kişi kanalizasyondan kaçmaya çalışarak, biri ölmüş, diğeri yakalanmıştır. Evliya Çelebi Sinop Cezaevi için Seyahatnamesinde şunları dile getirmektedir:

“Büyük ve korkunç bir kaledir. Üç yüz demir kapısı, dev gibi gardiyanları, kolları demir parmaklıklara bağlı ve her birinin bıyığından on adam asılır nice azıllı mahkumlar vardır. Burçlarında gardiyanlar ejderha gibi dolaşır. Tanrı korusun, oradan mahkum kaçtırmak değil, kuş bile uçurtmazlar.”

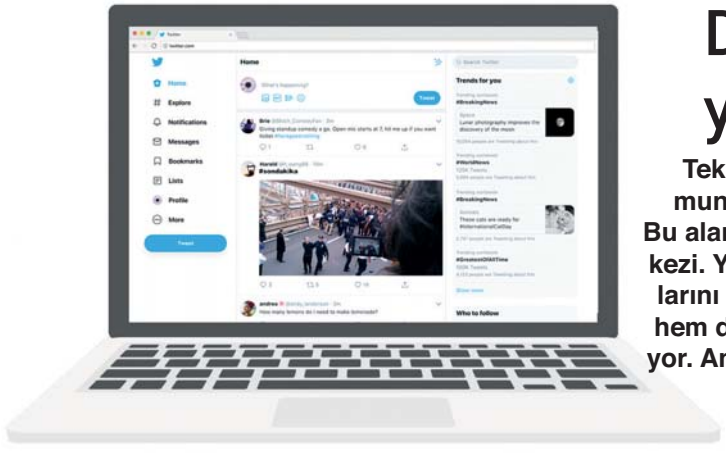
“Taş Duvarların Arasında Kimler Gelip Geçti”

Sinop Cezaevi çok sayıda mahkuma ev sahipliği yapmıştır olup bu mahkumların arasında ünlü isimler de yer almaktadır. Bu ünlülerden en önemlisi ise Sabahattin Ali'dir. Cezaevinde bir yıl kalmış ve burada bazı eserlerini yazmıştır. "Aldırma Gönül, Kuyucaklı Yusuf, Duvar" gibi eserlerini cezaevinde yazdığı bilinmektedir. Sabahattin Ali'nin yanı sıra Osman Deniz, Kerim Korcan, Osman Cemal Kaygılı, Zekeriya Sertel Mustafa Supseyin Hilmi, Burhan Felek, Hüseyin Pehlivan isimlerde yer almaktadır. Tarihi çok eski zamanlara dayanan ve içinde yer edinmiştir.

Avrupa Birliği uyum yasaşında bulunan şartlara sahip olmaması nedeniyle kapatıldığını ve bugünkü haliyle müze olarak kullanıldığını sözlerine ekledi. Son olarak cezaevi içinde kamera sisteminin kurulu olmamasından yakınan Tari: "Duvarlar çizik ve yazı dolu. Kurulu bir kamera sistemimiz yok ve gelen ziyaretçileri izlemiyoruz. Bu yüzden de duvarların, kapıların bu hale gelmesini engellemiyoruz. Gördüğümüz zaman ise bir yaptırım uygulama hakkımız yok. Cezaevinin bazı bölümlerinde taş düşme tehlikesi olduğundan dolayı kapalı ve ilerleyen zamanlarda Kültür Bakanlığı tarafından restorasyon çalışması yapılacaktır" şeklinde konuştu.

Haber: Ashlan TURGUT

Dönüşüm çoktan başladı, yurttaş gazeteciliğine hazır mısınız ?

Haber: Sevgi AĞDAŞ

Teknolojinin gelişimi aralıksız devam ediyor. Gelişim toplumun her alanında hissedilebilir dönüşümlere neden oluyor. Bu alanlardan biri de gazetecilik; daha doğrusu yaşamın merkezi. Yeni teknoloji ve araçları hem geleneksel medya kurumlarını ve çalışanlarını yeni duruma uyum sağlamaya zorluyor hem de bireylerin medya içerikleri üretmelerine olanak sağlıyor. Ancak yurttaş gazeteciliğinin ne olduğunu ve yeni teknolojiyi de kullanmayı bilmek gerekiyor.

Halk gazeteciliği, demokratik gazetecilik, katılımcı gazetecilik, gerilla gazeteciliği, sokak gazeteciliği gibi çeşitli adlandırmalarla karşımıza çıkan yurttaş gazeteciliği; 1990'lı yıllarda ABD'de yaygınlaşmıştır. İletişim araçlarının yaygınlaşması ile gelişen yurttaş gazeteciliği, profesyonel mesleği gazetecilik olmayan kişilerin, anlık olarak tanık oldukları olayları dijital araçlar yardımıyla kaydedip sosyal medya platformları veya WhatsApp ihbar hatlarına göndererek yayınlaması süreci olarak tanımlanabilmektedir.

● Yurttaş gazeteciliği nedir ne değildir?

Süleyman İrvan'ın "Yurttaş gazeteciliği nedir ne değildir?" adlı yazısı incelendiğinde ortaya çıkan bu gazetecilik anlayışının, teknolojinin gelişmesi ile birlikte içeriklere daha kolay, hızlı ve maliyeti düşük olarak ulaşma olanağı sağladığı anlaşıyor. Yurttaş gazeteciliği, ana akımın görmezden geldiği konulara değinebiliyor ve bu sayede gündemdeki boşluk kapatılmış oluyor. Yurttaşlar bizzat kendileri için içine girdikleri için aktif duruma gelebiliyor ve sorunlarını kendi sosyal medya hesaplarından paylaşarak çözüm arıyor.

Yurttaş gazeteciliği olaylara anlık ve kolay erişebildikleri için birçok gazeteciye de rehber olma olanağı sağlıyor. Bu gibi olumlu tarafı olan gazetecilik anlayışının olumsuz tarafları da yok değil. Yurttaş gazeteciliğinin en önemli sorunu üretilen haberin güvenilir olup olmadığıdır. Propaganda amaçlı haber yapan ya da yalan haber dolaşıma sokmak isteyen kişilerin olması her zaman olası. Diğer taraftan yurttaş gazeteciliği yapmak isteyen kişiler yasal karşısında gazeteci olarak kabul edilmeyenler. Bu nedenle, profesyonel gazetecilerin sahip oldukları yasal himayeden yoksunlar.

Her ne kadar olumlu veya olumsuz yanı olsa da genel anlamda demokratik katkılarından dolayı gelişmesi gerekiyor. Amacı geleneksel medyayı topyekün dönüştürmek değil ama alternatif içerik üretebilmek ve görmezden gelinen kişi ya da olayların sesi olabilmek. Her vatandaşın bu işi profesyonel bir gazeteci gibi yapmaya özendirme değil, toplumsal sorunlara duyarlı, kamu yararını ön planda çıkaran, devletin ve şirketlerin baskılarıyla mücadele eden profesyonel gazeteciliği iyileştirmek.

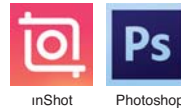

● Yurttaş gazeteciliği yapan vatandaşlar hangi sosyal mecraları kullanıyor, haberler hangi sitelerde yayınlanıyor?

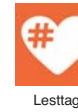
Yeni teknolojinin sağladığı olanaklardan biri sosyal medya platformları. Yurttaş gazeteciliği yapmak isteyenler anlık olarak paylaşmak istediklerini, kendi sosyal medya hesaplarından facebook, twitter, instagram, youtube vb. paylaşabiliyorlar. En yaygın uygulama olarak medya kuruluşları yurttaşları haber üretim sürecine dahil edip profesyonel gazetecilerle iş birliği ve etkileşim içerisinde tutarak onları haberin hem üreticisi hem de tüketicisi konumuna getirmeye teşvik ediyor. Ya da yurttaş gazeteciliğini yapmayı sürekli hale getirenler bu amaçla kurumsal yapılmaya gidebiliyorlar. OhMyNews, GlobalVoices, IndyMedia, CNNiReport, Wikinews, BBC News, gibi yurttaş gazetecilik platformları takipçilerinden gelen içerikleri habere dönüştürüp yayınlamaktadırlar. Benzer biçimde, Türkiye'de

Yurttaş gazeteciliği pratiğini daha sağlıklı uygulayabilmek isteyen kişilerin kullanabileceği video düzenleyici programlar ise şunlardır.

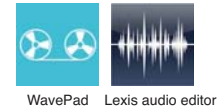
Video ve fotoğraf düzenleme

Hashtag üretim

Ses düzenleme

Böylesine bir anlayış, demokratik olarak paylaşım kültürünün yaygınlaşmasına ve kamuoyunun oluşmasına katkı yapıyor. Elbette bunun için yurttaş gazeteciliğinin bir amaç olarak benimsenmesi ve bilinçli yapılması gerekiyor. Yaşadığımız bu çağda yurttaş gazeteciliği yapmaya ve dönüşüme ayak uydurmaya ne dersiniz?

Milliyet ve Hürriyet gazetesi köşe yazarları olan Melih Aşık ve Mehmet Y. Yılmaz yurttaş gazeteciliği ve gelişen yeni teknolojiler ile birlikte gazetecilik mesleğini önümüzdeki yıllarda nelerin beklediğini şu sözlerle dile getirdiler.

Melih AŞIK

“Gazeteler giriştikleri yarışta interneti geçecek yollar bulmalıdır.”

Melih Aşık; "Yurttaşların tanık oldukları olayları telefon açarak medya organlarına bildirmeleri ya da video/fotoğraf çekimleriyle iletmeleri bence son derece yararlı bir eylem. Ancak gazetecilerin ve TV yönetimlerinin bu bilgileri olduğu gibi yayınlaması da düşünülemez. Mutlaka doğrulanması gerekir. Çünkü vatandaşın eksik bilgi almış olabilir veya yanlış davranabilir. Vatandaşın gazeteci sorumluluğu olmadığı için bu kanallardan gelen bilgiler her zaman doğrulanmalıdır."

Bir gazetecilik pratiği olan yurttaş gazetecilik anlayışını kendi sosyal medya hesabından ancak doğruluğundan emin olduğu sürece veya bilginin yayınlamasında yarar olduğunu düşünür ise "bu yurttaşın doğrulanmayan haberi" notunu düşerek gerçekleştirdiğini dile getirdi.

Melih Aşık, gelişen teknoloji ile ga-

zeteciliğin değerinin gittikçe azaldığını, televizyon ve internetin bu sektörü çok büyük ölçüde etkilediğini ve her sabah elde tutulan gazetelerin son 6-7 saatini haberlerini vermediğini vurguladı. Bunların dışında bu teknolojiler sayesinde her yere götürülebilen internet ve özellikle twitter sayesinde her olaydan anında haber alındığını, gazeteden edinilen bilgilerden daha fazlasına sahip olduğunu dile getirdi. Ayrıca gazetelerde sansürlenilen haberlere nazaran twitterin daha özgür bir mecra olduğunu, twitter kullanıcısının olayları gazete okuruna göre hem daha fazla hem de tarafsız bir şekilde öğrenebildiğini ifade etti. Son olarak gazetelerin giriştikleri yarışta interneti geçecek yollar bulması gerektiğini ve bunu da olayların perde arkasını daha doğrudan bir şekilde vererek, yorumlarda öne geçmeye çalışarak yapabileceklerini belirtti.

Mehmet Y. Yılmaz ise bu süreci şu sözler ile ifade etti;

"Yurttaş gazeteciliği kavramını daha çok toplumsal aktivizm ile ilgili bir kavram olarak görüyorum. Bu yönüyle bir meslek değil, kesin kuralları yok, anlık bir duruma gösterilen anlık bir tepki olarak da görebiliriz. Onun için yurttaş gazeteciliği ürünlerinin geleneksel doğrulama süreçlerinden geçirilmeden anaakım medyada kullanılmasını doğru bulmuyorum."

İnternet nedeniyle okuyucuların habere, herhangi bir bedel ödemediği ulaşılabilmelerinin mümkün

olduğunu belirten Mehmet Y. Yılmaz Türkiye'de gazetelerin siyasi otoriteye ve çıkar gruplarına karşı en bağımsız oldukları günlerin, satış gelirlerinin reklam gelirlerinin üzerinde olduğu dönemler olduğunu ifade etti.

Gazetecilik mesleğini gelecekte bekleyen en büyük tehlikenin ise kendi finansmanını kendisinin yapamaz hale gelmesi ve bu nedenle güç odakları karşısında korumasız ve zayıf kalması olduğunu belirtti.

Mehmet Y. YILMAZ

“Yurttaş gazeteciliği kavramını daha çok toplumsal aktivizm ile ilgili bir kavram olarak görüyorum.”

Türkiye'nin Gutenberg'i

Kararlı bir adam, adı Bilal Köyden... kendi imkânlarıyla yaptığı baskı makinesiyle bir gazete yayınlamaya başladı ve 25 yıl okuyucularla buluştu. Güzelordu gazetesini, Türk basın tarihinde azmin ve çabanın simgesi haline geldi.

Yıl 1913... Bilal Köyden, 19 yaşındayken Karnik Efendi'nin çıkardığı Osmanlı Ajansı ile tanıştı. Bu küçük gazetenin sürekli bir okuyucusuydu. Kimi zaman, gazetenin basıldığı yere gidip küçük el pedalinin nasıl bir şey olduğunu incelerdi. Bu ilginin devamında, 1923'te Muvafakat-i Milliye ve Tekâmül gazetelerinde köşe yazıları yazmak biçiminde kendini buldu. Gazeteciliğe ilgisi günbegün artarken aslında kendi gazetesini yayımlamak istediğinin farkındaydı. Türk Ocağı Matbaası ile anlaşarak 20 Temmuz 1927'de Güzelordu gazetesini okuyucularıyla buluşturdu. Gazetenin imtiyaz sahibi ve o dönemin gazetecilerininin deyişle başmuharriri yani başyazarlığını kendisi üstlendi. Sorumlu müdürü ise Avukat Tevfik oldu. Haftalık çıkarılan bu gazetenin en farklı niteliği, memleketle faydalı olacak yazılara sütunlarının açık olmasıydı. Gazete, 42 x 29 cm boyutlarında ve iki sayfa olarak yayımlandı.

1 Kasım 1928'de gerçekleşen Harf İnkılabı, hayatın her alanını değiştirirken, matbaalar Osmanlı alfabesini terk edip yeni Türk alfabesine geçme zorunluluğu ile yüzleşmeye başladılar. Ancak Güzelordu, geçişe uyum sağlayamayan matbaalar nedeniyle 55. sayısında kapanmak zorunda kaldı.

İskeleti aşıptan, yeni Türk harfleri divan yaylarından

Bilal Köyden, önce Güzelordu'nun basımını bir dergi olarak İstanbul'da yapmayı düşündüyse de yüksek maliyetlerle karşılaştı. Bu durum karşısında basit bir el pedallı makine almayı düşündüyse de sınırlı olanaklar nedeniyle bunu da gerçekleştirmedi. Ancak ideallerinden vazgeçmeyerek gazetesini yeniden çıkartabilmek için derin düşünceler içinde bir baskı makinesi tasarımına girişti. Atölyesinde 42 gün çalışıp; iskeletini aşıptan, yeni Türk harflerini ise kanepelerle tasarımı kullanarak kendine özgü bir baskı makinesi inşa etti. Makinenin uzunluğu 2 metre, yüksekliği 1,5 metre ve ağırlığı ise 35 kiloydu. Sayfa yatağı iki demir yay üzerinde hareket ediyordu. Dişliler, karyola çubukları bükülüp çivilenerek makine gövdesine tutturulmuştu. Kendi üretim baskı makinesi o zamanın parasıyla Köyden'e 750 kuruşa mal oldu.

Türk basın tarihinde ilk köy gazetesi

Gazetenin başlığını şimşir ağacından ortaokulda resim öğretmenleri olan Mehmet Rıfat (Ataoğlu) yaptı. 28 Kasım 1928'de 55. sayısında kapanan Güzelordu gazetesi 25 Mart 1929'da Uzunisa köyünde Bilal Köyden'in tasarladığı bu tahta makine aracılığıyla yeniden yayımlanmaya başladı. Böylece Güzelordu, artık ilk köy gazetesi olarak adını Türk basın tarihine yazdırıyordu.

Gazetesini yeniden okuyucuyla buluşturan Bilal Köyden, 1933 yılında Cumhuriyet'in 10. yılı kutlamalarına katılmak ve Atatürk'ü yakından görmek için Ankara'ya gitti. Sonrasında İstanbul'a geçerek, biriktirdiği parasıyla burada küçük bir baskı makinesi aldı. Gemiyle Ordu'ya gelen Köyden'in yanında,

'ayak pedalı' olarak bilinen bu makine ile bolca malzeme vardı. Köyden'in 4 yıl 9 ay hizmet veren tahta baskı makinesi artık rafa kaldırıldı. Aslında yaptığı, ideallerini modernleştirmedi.

Uzun yıllar hatasız biçimde çalışan tahta baskı makinesi, 1949 yılında Matbuat Umum Müdürlüğü tarafından oluşturulması planlanan bir basın müzesine alınmak istendiye de 1950 yılı seçim hazırlıkları sebebiyle gerçekleştirilemedi. Halk Partisi'nin seçimden yenik ayrılmasıyla basın müzesi oluşturma hayali bir süreliğine erteleniyordu. Araştırmacı yazar Sıtkı Çebi'nin aktardığı bilgilere göre, ertelenen bu hayaller, 1956-1957 yılları arasında Basın Yayın Genel Müdürlüğü tarafından tahta baskı makinesi alınmasına kadardı.

Çeyrek asırlık Güzelordu

Güzelordu, tam 12 yıl boyunca köyde sürdürdüğü yayın hayatını, 1943 yılında yeniden kente taşınarak devam ettirdi. Yeni dönemdeki sayıları bazen dört bazen de altı sayfa olarak yayımlandı. 1951 yılında çeyrek asırlık olan gazete halen bağımsız yayıncılık anlayışını taşımaktaydı. Ancak siyasal gerilimler nedeniyle Köyden ve gazetesi politik kavgaların ve çekişmelerin arasında kaldı. Gazetesinde idealizmi hiç kaybetmemiş olsa da, sütunlarını artık ülkenin politik olaylarının Ordu'ya yansımaları doldurdu.

Bunun yansımaları bir süre sonra gazetenin İl Basımevi'nde basılmasına izin verilmesi biçiminde kendini gösterdi. Bilal Köyden, yirmi beş yılını verdiği Güzelordu gazetesini kapatmak zorunda kaldı. Ancak gazetesiz kalan Köyden, yine de basın ile ilgisini asla kesmedi.

4 Haziran 1967 yılında tedavi gördüğü Hacettepe Tıp Fakültesi Hastanesi'nde hayata gözlerini yumdu. Ölmeden önceki söyleşilerden birinde Güzelordu'da yazar arkadaşları Kemal Şensoy'a, "Kemal, ileride bizi unutacaklar mı?" diye sormuştu. Oysa böylesine azmin ve çabanın simgesi haline gelen basına adanmış uzun soluklu özveri nasıl unutulabilir ki?

Haber: Zehra CANER
Fotoğraf: memleketordu.net